

580 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாய-
வாரம் செலுத்துதல்) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை
சட்ட முன் வடிவு எண் 37/1978)

1978 செப்டம்பர் 15

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாய வாரம் செலுத்துதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 37/1978) ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது. சட்டமுன்வடிவு, பிரிவுவாரியாக, ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவு 2, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

பிரிவு 1, சட்டமியற்றும் முறை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை, அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே:

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 37/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: அவை முன் உள்ள பிரச்சினை

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு பயிரிடும் குத்தகைதாரர்கள் (நியாயவாரம் செலுத்துதல்) திருத்த சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 37/1978) நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

(6) தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 30/1978).

மாண்புமிகு திரு எஸ்.டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 30/1978) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

632-633 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு VI ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

1978 செப்டம்பர் 15]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன் மொழியப்பட்ட
தீர்மானம். :—

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு
1978ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த)
சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண்
30/1978) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்
கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

(பிற்பகல் 1-00)

திரு. ஆ. நல்லசிவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்
தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். காரணம் இந்த விதிகளிலே வசதி
படைத்தவர்கள் உபயோகிக்கின்ற பொருள்களுக்குத் தான் அதிக
வரி போடப்படுகின்றது என்ற நோக்கத்தை ஆரம்பத்திலேயே
கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே 9 சதம் என்பதை
15 சதம் என்று உயர்த்தியிருப்பதை வரவேற்கிறேன் 3வது
உப பிரிவிலே சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய சோடா
கலர் போன்ற பானங்கள் மீது, அதைத் தயாரிக்கின்ற சிறு
உற்பத்தியாளர்களுக்கு 4 சதம் பல முனை வரியைத் தொடர்ந்து
நீடிக்கிறார்கள் என்று இருக்கிறது. அது இந்த மசோதாவின்
அடிப்படை நோக்கத்திற்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. ரூ. 5,000
முதல் ரூ. 10,000 வரை முதல் முடக்கி தொழில் செய்யும்
சிறு உற்பத்தியாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும்.
சாதாரண மக்கள் உபயோகிக்கக்கூடிய கலர்போன்ற பானங்களைத்
தயார் செய்யும் சிறு உற்பத்தியாளர்களுக்குப் போடப்
பட்டுள்ள 4 சதம் பல கட்ட வரியை ரத்து செய்ய வேண்டும்.
அவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் குறைத்து சலுகை கொடுத்து,
அதை 2 சதவிகிதம் ஒரு முனை வரியாக மாற்ற வேண்டும் என்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரித்து
அமைகிறேன். வணக்கம்.

THIRU G. VASANTHA PAI: Hon. Chairman, while considering
L.A. Bill No. 30 of 1978, it is with regret that I have to speak in this
House on the constant amendments that are taking place in the
General Sales Tax Act, 1959. Sir, according to item No. 4, as
sought to be amended by this Bill, air coolers, room coolers including
cooling appliances, etc., are included along with Refrigerators. It is
mentioned in the Statement of Objects and Reasons that these
sophisticated goods are maintained only by affluent persons. I may
tell you one thing. The air conditioner costs somewhere up to
Rs. 11,000 today. Air cooler will cost only Rs. 500 and after the

தேர்தல் தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[Thiru G. Vasantha Pa] [1978 செப்டம்பர் 15]

recent increase, it may cost up to Rs. 900 or Rs. 1,000. If the Government start taxing it in the same way as an air conditioner, these air coolers will not be available for the use of the poor persons in Tamil Nadu, which is having a climate termed as hot, hotter and hottest.

Many persons can afford to pay Rs. 1,000 and have an air-cooler fixed in their small shops, tenements, houses or the LIG, MIG and HIG flats allotted by the Housing Board. In all such places an air cooler can be usefully fixed, whereas an air conditioner with its present heavy cost of Rs. 8,000 for an one-tonne air conditioner and Rs. 11,000 for a 1½ tonne air conditioner will probably be only within the reach of the affluent section of the society. So far as these air coolers are concerned, they are meant to cater to a comparatively poorer section of the society and the middle class. Generally, in Tamil Nadu, the climate is such that the temperature goes up to 103 or 109 degrees in some months of the year and I think it went even up to 111 degrees this year. When it is so, I should think that this tax would prevent the middle class people from enjoying the facility of having an air cooler in their houses. I would request that this item should not be taxed as an air conditioner.

Then, I come to the aerated waters and bottled soft drinks which I presume are drinks like Coco-Cola, Spencer's drinks and things like that. They come under Act 43 of 1958, the Trade and Merchandise Marks Act and they are charged only 5 per cent single point tax while the poor trader has to pay a multi-point tax. I do not see how this is helpful because a multi-point tax is always condemned and this Government have always said that they are going to resort to a single point system. Now, why should a poor trader or a person who buys a drink pay a multi-point tax on this? I would like the Hon. Minister to consider this and see that the assurances given by him to the Chamber of Commerce and other organisations that he would place the question of multi-point versus single-point and also the integration of additional tax and surcharge before the Kaiwar Committee are also implemented. The terms of reference to the Kaiwar Committee are also very narrow. Some Members of the House who are here may not probably speak on this because they are members of the Kaiwar Committee. But I would like to say that the points referred to that Committee are very much narrow. For a Committee of that order presided over by an experienced I.C.S. Officer whose ability is beyond question, I think the terms should be widened. For example, the

1978 செப்டம்பர் 15]

[Thiru G. Vasantha Pai]

terms of reference should include the question whether the multi-point tax should be abolished and everything should be centred round a single point tax in the General Sales Tax Act. The question of integration of additional tax and the surcharge should also be referred to the Kaiwar Committee so that they are brought within the scheme of the basic sales tax. By doing that, I think the people would be relieved of the burden of such sales taxes which are modified every time and additional taxes imposed in the middle of the year like this. I think it is very unfair to the consumer as well as to the dealer that a sales tax amendment should be brought in the middle of the year. Why not bring it in the first portion of the year when the Budget is presented so that people may at least know that and live in some peace throughout the year? Why should they be harassed by bringing in such legislation in between? I feel that the period should be fixed as one year and during that period the tax may be the same and there may not be an unnecessary aberration thereof during the course of the year.

Sir, I would now refer to the rectified spirit, absolute alcohol and neutral spirit which are being brought under item 107 and taxed. I think this will affect the medicinal preparations and toilet preparations. Absolute alcohol and rectified spirit are used in hospitals. Rectified spirit is the one which you use for cleaning your ear. If you go to a doctor and tell him "I have got some wax in my ear", he will say "If you want to put anything in your ear do not put a needle or anything like that; take a swab, put it in rectified spirit and clean your ear". Rectified spirit is a thing which is used for medicinal preparations and is a prescription which doctors make for so many ailments connected with the ear and other delicate parts of the human body. If these things are to be taxed, it will be virtually taxing health. It may not be congenial for humanity if this should be brought under the scheme of taxation. I would also like to say something about absolute alcohol. This is also used in medicinal preparations and toilet preparations. Of course, if absolute alcohol is taxed, it gains the position of a costly commodity. Then, adulteration will step in and our womenfolk who use toilet preparations would suffer. In the interests of all of them, I would request the Government to reconsider the question of bringing this within the realm of sales tax and I do hope the Hon. Minister will give his earnest consideration.

Thank you for the opportunity given to me.

[1978 செப்டம்பர் 15]

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நான் எதிர்க்க வேண்டிய கட்டாயத்திலே இருக்கிறேன். இந்த மசோதாவில் ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலே பொருள் கூறப் பட்டிருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ரெபிரஜேட்டர்களை பணக்காரர்கள் உபயோகிக்கின்ற சாதனம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது எந்த அடிப்படையிலே ஏற்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமைகளை, சமுதாய நிலைமைகளை நாம் நன்றாக உணர்ந்தாக வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-10)

பல குடும்பங்களில் இன்றைக்கு ரெப்ரிஜேட்டர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். கிராமங்களில் நூற்றுக்கு ஒருவர் அல்லது ஆயிரத்திற்கு ஒருவர் என்று இருக்கும். பெரும்பாலும் நகரங்களில் எப்படிப்பட்டவர்கள் உபயோகிக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். உபயோகிப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் பெரும் பணக்காரர்கள் அல்ல. ஒரு குடும்பத்திலே கணவனும், மனைவியும் வேலைக்குப் போவது என்பது இன்று சாதாரணமாக வந்து விட்ட நிலையாக இருக்கிறது. அப்படி கணவனும் மனைவியுமாக வேலைக்குச் செல்லுகிறவர்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து ஆயிரம் ரூபாய் அளவிலே வருமானம் பெற்றால், அவர்கள் வேறு எதுவும் வீண் செலவு செய்யாமல், சிக்கனப்படுத்தியும், குறைவான குழந்தைகளோடும் இருந்தால், அப்படிப்பட்டவர்கள் தேவையின் அடிப்படையிலே இதுபோன்ற பொருள்களை வாங்குகிறார்கள். அநேகமாக நகரத்தில் பல குடும்பங்களில் இது இருக்கிறது. ரெப்ரிஜேட்டர்களுக்கு வரி விதிப்பதன் மூலமாக இது பணக்காரர்களைப் பாதிப்பதோடு, பெரும்பாலும் மத்தியதர வகுப்பினரையும் பாதிக்கும் என்ற நிலை உருவாகும். இது ஏதோ பணக்காரர்களுக்குத்தான் சொந்தமானது என்றும், அவர்கள் உபயோகிக்கிற ஆடம்பரப் பொருள் என்றும் நினைத்துக் கொண்டு, நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த மக்கள் இதைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்ற முடிவுக்கு நாமே வரக்கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு நடுத்தர வகுப்பினருக்கு ஆதரவாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நடுத்தர வகுப்பினர் உபயோகப்படுத்தும் பொருள்களுக்கு வரிபோடுவதன் மூலமாக, இவைகள் எல்லாம் பணக்காரர்களுக்கு மட்டுமே சொந்தம் என்கிற அளவுக்குக் கொண்டு வருவது நல்லதல்ல. அது நல்ல அணுகு முறையில் இன்றைக்கு கணவனும், மனைவியும் சேர்ந்து ஆயிரம் இரண்டாயிரம் ரூபாயைச் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களைப் பணக்காரர்கள் என்று குறிப்பிட்டால், யார் தான் ஏழையென்று கருதுகிறார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் 585
திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கடன் நிவாரணம் வழங்கும்போது, 200 ரூபாயை சம்பளமாக வாங்குகிற அரசாங்கக் கடைநிலை ஊழியரைக் கூட அரசு பணக்காரராகக் கருதுகிறது. இந்த மசோதா வருகிறபோது கணவனும் மனைவியும் வேலை செய்து, தங்கள் வாய்க்கும், வயிற்றுக்கும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்கள் இது போன்ற சலுகைகளை அனுபவிக்கக் கூடாது என்று இதையெல்லாம் அரசாங்கமே ஒதுக்கி வைத்து விடுவது நல்லதல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே தயவு செய்து இந்த நேரத்திலே—இப்போதும் காலம் கடந்துவிடவில்லை—ரெப்ரிஜிரேட்டர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவரும் டில்லியிலே இருந்தவர். பல நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்—அவர்கள் பணக்காரர்கள் என்பதற்காக அல்ல—அவரவர்களுக்குள்ள வருவாய்க்குள் ரெப்ரிஜிரேட்டர்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் பெரும் பணக்காரர்கள் அல்ல. சில தேவைகளைக் கருதி, சில சூழ்நிலையில் அது இன்றியமையாததாக அமைந்து விடுகிறது. நம்முடைய சமுதாய வாழ்க்கையை அப்படி அமைத்துக் கொண்டிருப்பதால், அப்படிப்பட்ட பொருள்களை எல்லாம் பணக்காரர்கள் உபயோகப்படுத்தும் பொருள்கள் என்ற கணக்கிலே எடுப்பது நல்லதல்ல.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏர்-கூலர்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நகரங்களில் அது பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே இந்த மின்சாரப் பொருள்களைப் பொறுத்த வரையில், ரெப்ரிஜிரேட்டர்கள், ஏர்-கூலர்கள் ஆகியவற்றுக்கு விதிவிலக்குத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, ஏகமனதாக இந்தச் சட்ட முன்வடிவை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரால் கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிற 1978 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாவது) சட்ட முன் வடிவின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்தத்தின் இரண்டாவது பிரிவில், உட்பிரிவு (1) இல் ரெப்ரிஜிரேட்டர்கள் மற்றும் ரெப்ரிஜிரேட்டர் அப்ளையன்செஸ், ஏர்-கண்டிஷனிங் ப்ளான்ட் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் உண்மையிலேயே பணக்காரர்கள் உபயோகப்படுத்துவதுதான். இதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. இந்த நாட்டிலே ஏழை யார், பணக்காரன் யார் என்று புரிந்துகொண்டால், இந்தப் பிரச்சினையே வராது. ஒரு நாளைக்கு 2 ரூபாய், 3 ரூபாய் கூட சம்பாதிக்க முடியாமல் இருக்கிற

586 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

சமுதாயத்தில் 11 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து ஏர்-கன்டிஷனரை வாங்குகிறார்கள் என்றால், ஐந்தாயிரம் கொடுத்து ஒரு ரெப்ரிஜிரேட்டரை வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் பணக்காரர்கள் தான். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள் கணவனும், மனைவியும் சேர்ந்து உழைத்து வாங்குகிறார்கள், அவர்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்து மாதத்திற்கு 1,500 ரூபாய் சப்பளம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னாலும் அவர்களை ஏழைகள் என்று கருத வேண்டும், அதற்கு வரி போடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள் அதை நான் மறுக்கவில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்களுடைய வேலையை மிகவும் குறைக்கக் கூடிய வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுடைய பேச்சு மிகவும் பயன் படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, நான் சொல்ல வருவது, வரிகள் போட வேண்டும். சமுதாயத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, இப்படிப்பட்ட வரிகளைப் போட வேண்டியது தான். நான் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் சொன்னதிலே கருத்து வேறுபட்டாலும், எனக்கு மற்றொரு இடத்தில் பயம் வருகிறது. 9 சதவீதமாக இருந்ததை நாம் 15 சதவீதமாக ஆக்கியிருக்கிறோம். பக்கத்திலே உள்ள மாநிலங்களில் குறைந்த வரியைப் போட்டு விட்டு, நாம் 75 சதவீதம் அளவுக்கு அதிகமாக வரியை போட்டால், வசதி படைத்தவர்கள், சீசனுக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்குப் போகக் கூடியவர்களுக்கு, இந்த மாதிரியான ரெப்ரிஜிரேட்டர்களை, ஏர்-கன்டிஷனர்களை எதற்காக இங்கே வாங்க வேண்டும், பெங்களூருக்குப் போகும்போது வாங்கிக் கொண்டு வரலாமே என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்தும். அதன் மூலமாக அந்தப் பொருள்களை நம்முடைய மாநிலத்தில் செய்யும் தொழில் பாதிக்கப்படும். இதன் விநியோகாளர்கள் பாதிப்புக்குள்ளாவார்கள். 9 சதவீதம் என்பதைப் பத்து சதவீதம், 12 சதவீதம் என்று உயர்த்தினால், ஒரு சதவீதம், இரண்டு சதவீதம்தானே, பரவாயில்லை, இதற்காக பெங்களூருக்குப் போக வேண்டுமா என்று நினைப்பார்கள். 15 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்து ஏர்-கன்டிஷனர்களை வாங்கும்போது, இப்படி வரியை உயர்த்தியதன் காரணமாக எவ்வளவு அதிகமாக அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய வருகிறது என்றால், 660 ரூபாய் உயர்கிறது. இதனால் நம்முடைய நாட்டு வருமானம் பாதிக்கப்படுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த சதவீதத்தைக் குறைக்க வேண்டும். ஏனென்றால் போட்டிருக்கக் கூடிய பர்சென்டேஜ் அதிகம். ஆகவே இதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் 587
திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்தபை அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல 'ஆல்கஹால்' என்று சொன்னால், மது விலக்கைப் பற்றி மட்டும் நினைக்கக் கூடாது. எனக்குத் தெரிந்த வரையிலே, டாக்டர்கள் கொடுக்கிற மருந்துகளில் ஏறக்குறைய 'ஸ்பிரிட் கன்டென்ட்' 60% இருக்கிறது. டானிக்காக இருந்தாலும் வேறு சில காஃப் சிறப்பாக இருந்தாலும் அதில் ஆல்கஹால் இருக்கிறது. இது டாக்டர் ஹண்டே அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்த நாட்டிலே குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கிறோமே 'கிரைப் வாட்டர்' என்று....

டாக்டர் ஹெச். வி. ஹண்டே: தலைவர் அவர்களே, ஒருவிளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் 60% ஆல்கஹால் கன்டென்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அது அப்படியல்ல, 5% தான்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: தலைவர் அவர்களே, நான் கன்டென்ட் பர் சென்டேஜைச் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுகிற பர் சென்டேஜ், டாக்டர்கள் கொடுக்கிற 'பிரஸ்கிரிப்டன்களில்' 60% ஆல்கஹால் கன்டென்ட் உள்ளதாகத்தான் இருக்கிறது என்பதுதான். ஏழையாக இருந்தாலும் தாய் தன்னுடைய குழந்தையைக் கூப்பாற்ற 'கிரைப் வாட்டர்' போன்ற மருந்துகளை 3 ரூபாய், 4 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கிக் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி வரி போடுவதன் மூலமாக அந்த மருந்துகளின் விலை உயரும். இதனாலே அந்தத் தொழிலே பாதிக்கப்படும். ஏழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். எனவே ஆல்கஹாலுக்கு வரியைப் போடட்டும். ஆனால், மருந்துகளைத் தயாரிக்கப் பயன்படுத்தும் ஆல்கஹாலுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும்.

திரு. இரத்தின பாலகுருசாமி: தலைவர் அவர்களே, கிராமங்களில் தாய்மார்கள் 'ஓமத் தீர்த்தம்' என்ற பெயரில் கொடுக்கிறார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: கொடுத்தார்கள், ரொம்ப காலத்திற்கு முன்னே. இப்போது வேறு மருந்துகளைக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே இன்றைய தினம் அப்படிப்பட்ட மருந்துகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அது போலவே குளிர் பானங்கள். அது 77 (டபிள் செவன்) ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது கோல்ட் ஸ்பாட் ஆக இருந்தாலும் சரி, வரி போடும் போது சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் 6% அல்லது 4% என்று பார்ப்பதற்கு அப்படி இருக்கிறதே தவிர, இது எத்தனை

588 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[திரு ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 செப்டம்பர் 15]

கட்டங்களில் உயரும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். குளிர் பானங்களுக்கு எல்லாம் மல்டி பாயிண்ட் டாக்ஸ் வேண்டாம். சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ் போடுங்கள் என்று சொல்லி என்னுடைய இந்தக் கருத்தை ஒரு கட்சியின் கருத்தாக ஏற்றுக்கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமருகிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: I want to have a clarification about a point mentioned by Thiru N. Veerasami. That is about inter-State trade and business.

*மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : (மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரைப் பார்த்து) உறுப்பினர் ஏதோ கேட்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தாங்கள் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியதையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். வரி போட வேண்டுமென்று ஒருவரும், போடக்கூடாது என்று ஒருவரும், போடுவது சரிதான் என்று ஒருவரும், போடுவது சரி அல்ல என்று ஒருவரும் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆக மொத்தமாகப் பார்க்கப்போனால், எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இதை இடையிலே போடக் கூடாது, முதலிலே போட வேண்டுமென்று சொல்வதை என்னால் முடிந்தவரை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. வரவு செலவுத் திட்டம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மார்ச் மாதம் வருகிறது. அதற்குப் பிறகு ஓராண்டு இருக்கிறது. ஓராண்டு காலத்தில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள் வருகின்றன. எவ்வளவோ வியாபாரம் நடக்கிறது. எவ்வளவோ பொருள்களுடைய தேவை ஏற்படுகிறது. ஆனால் போடப்படுகிற வரிக்காக நாம் 6 மாதம் அல்லது 1 வருடம் என்று காத்து இருந்தோமானால், அதனால் கோடிக்கணக்கான பணம் அரசுக்கு நஷ்டம் வருமானால், அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்து ஏழையெளிய மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது போவதுடன், பொருளாதார ரீதியில் அப்படிக்கோடிக்கணக்கான ரூபாயை, அரசுக்கு வருவதற்கு பதிலாக தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வைத்துக்கொண்டு, இந்த நாட்டை எவ்வளவு தூரம் கொண்டு போய்விட்டு விடுவார்கள் என்பதை நாம் முதலில் நன்றாக யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரை, இந்த அரசைப் பொறுத்தவரை, வரி போடுவது ஒரு மாதம் தான். அந்த ஒரு மாதத்தில் தான் வரவு செலவுத் திட்டம் வருகிறது என்றாலும் கூட, வரி போடுவதற்கு முன்னால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய், ஏழையெளியவர்களுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்காமல் வரக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டால், அந்த வாய்ப்பை இந்த அரசு தவறவிடாது, பயன்படுத்திக் கொள்ளும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

மல்டி பாயின்ட் அன்ட் சிங்கிள் பாயின்ட் வரிபற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நான் ஓரிடத்தில் “எல்லாவற்றையும் ஒருமுக வரியாக ஆக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசுக்கு இருக்கிற ஆசை, ஆனால் அதை நிறைவேற்ற முடியாது” என்று சொன்னேன். இந்த அரசுக்கு வரும் பணம் இந்த வணிகத் துறையில் மட்டும் சென்ற ஆண்டு 275 கோடி ரூபாய். ஆதலால் “இனி ஒருமுனை வரிக்கு பதிலாக வரியே விதிக்க வேண்டாம்” என்று வேண்டுமானாலும் நீங்கள் சொல்லி விடுங்கள். (சிரிப்பு) இந்த நேரத்தில் உங்கள் தகவலுக்காக ஒரு விஷயத்தை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு தரம் வரி என்றால், ஒரு தரம் அவர்கள் எங்காவது செலுத்தியதற்கான பில்வைத்து விட்டால், இந்த மாநிலத்தில் எங்கே வேண்டுமானாலும் அவர்கள் பொருள்களைக்கொண்டு போகலாம், கொண்டு வரலாம். அது மாத்திரமல்ல, வேறு எந்த மாநிலங்களுக்கும் கூட கொண்டு போக முடியும். நான் இங்கு உங்களோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது, மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன் என்று நீங்கள் எண்ணுவீர்கள். உண்மை நிலை அதுவன்று. இதைப்பற்றி இரவு பகலாக நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்றைய தினம் கோடிக்கணக்கான வரிப் பணம் ஏய்க்கப்படுகின்றது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அதை எப்படித் தடுப்பது என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். பலமுனை வரி இருக்கும்போதே, எப்படியெப்படி எல்லாம் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை, நிறைய ரோடு வசதி இருக்கின்றது. ஹைவேஸ் ரோடு, பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடு, பஞ்சாயத்து ரோடு இப்படியெல்லாம் இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலே ரோடு வசதி அதிகம். லாரியிலே சாமான் களை ஏற்றுகிறார்கள். இங்கே சில ஏஜென்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். லாரிகளில் சாமான்களை ஏற்றியவுடன் செக்போஸ்ட் வழியாக லாரிகள் செல்வதில்லை. செக்போஸ்டை விட்டு 20 மைல் அப்பால் இருக்கக்கூடிய ரோடு வழி-பை பாஸ்ரோடு வழியாக போகிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்றையதினம் ஜில்லாச்சுக்கணக்கான ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. பலமுனை வரி இருக்கும்போதே, இப்படியெல்லாம் வரி ஏய்ப்பு நடக்கிறது என்றால், ஒரு முனை வரி என்றால் எவ்வளவோ நடக்கும். அரசுக்கு மட்டும் இது நஷ்டமல்ல, துய்ப்பவர்களுக்கும் இது நஷ்டம் தான். எவ்வளவோ பேர் சட்டப்படி அவர்களை பதிவு செய்துகொள்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் கூட பதிவு செய்து கொண்டிருப்பார்கள். ஆனால் முகவரி இருக்காது. ஆள் இருக்காது, ஆனால் வியாபாரி பெயரில் பில்லை வாங்கிக்கொள்வார்கள். லாரிக் காரரிடம் ஒப்படைப்பார்கள். லாரி போகும் இடம் செக்போஸ்ட் வழியாக இருக்காது, பை பாஸ்ரோடு வழியாக இருக்கும். அவர்கள் இருக்கிற இடம் தெரியாது. அதுமாதிரி பில் போடுகிற ஏஜென்ட்ஸ் வேறு மாநிலத்தில் இருப்பார்கள். இங்கு நமது மாநிலத்தில் வரி போடமுடியாது. இப்படிப்பட்ட தில்லுமுல்லுகள் பலமுனை

590 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

[1978 செப்டம்பர் 15]

வரி இருக்கும்போதே செய்கிறார்கள். இதேமாதிரி போகஸ் பில் போடுகிறார்கள். பில் இருக்காது, செக் போஸ்ட் வழி போகாமல் வேறு வழியாகச் சென்று விடுவார்கள். லாரிகளில் செப்புத் தகடு, எவர்கில்வர், போன்றவற்றை ஏற்றுகிறார்கள். பை பாஸ் வழியாகத் தப்பித்துப் போய் விடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இப்படியெல்லாம் செக் போஸ்ட் இருந்தும், செக்கிங் அதிகாரிகள் இருந்தும், பலமுனை வரி இருந்தும், எப்படியெல்லாம் அவர்கள் அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதை நினைத்துப்பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு நான் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டுவது தவறு இல்லையென்று நினைக்கின்றேன் சென்னையிலிருந்து ஒரு லாரி சாமான் ஏற்றிக்கொண்டு திருவனந்தபுரம் போகிறது என்றால், அது குறைந்தபட்சம் 8 அல்லது 10 செக் போஸ்ட்களைக் கடந்து தான் போகவேண்டும். அப்படி இருந்தும் இவர்களையெல்லாம் ஏமாற்றிப் போய்விடுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அதிகாரிகளின் கவனக் குறைவுதான் காரணமாக இருக்குமா என்றால், அப்படியும் இருக்க முடியாது. சில நேரங்களில் சில இடங்களில் அப்படி இருக்கலாம். நான் அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட போது, இதைப்பற்றி நினைத்துப் பார்த்தேன். இதுமாதிரித் தவறுகள் நடப்பதற்கு முற்றிலும் அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவுதான் காரணம் என்று எண்ணினேன். அதற்காக அவர்கள் பை பாஸ் செய்யும் இடங்களில் எல்லாம் சில செக் போஸ்ட்களைப் போட்டேன். அப்படியும் போய்க்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். எந்த வழியாகப் போக வேண்டுமோ அந்த வழியாகப் போவதில்லை. வேறு வழியாகப் போய் விடுகிறார்கள். டெம்பரரி செக் போஸ்ட்களை எல்லாம் எடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் நடந்த சம்பவத்தை நான் கசால்ல விரும்புகிறேன். திருச்சியில் உரிய செக் போஸ்ட் மெழியாகப் போவதனால் அரசுக்கு 56 ஆயிரம் ரூபாய் வருவதாகச் வசான்னார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு மாதத்திற்கு எந்த மெழியாகப் போக வேண்டுமோ அந்த வழியாக லாரிகள் போகாத வனால், லாரிகள் பிடிபட்டதனால், 2 லட்சத்து 25 ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்யப்பட்டது. உங்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும், சர மான்கள் வாங்கும்போது 5 ரூபாய்க்குப் பொருள் வாங்குகிறோம் என்றால், 5 பைசாதான் வரி கொடுக்கிறோம். மொத்தத்தில் நமக்கு நஷ்டம் என்னவென்றால், 5 ரூபாய்க்கு 5 பைசா நஷ்டம். ஒரு நாளைக்கு 5 பைசா, மாதத்திற்கு, வருஷத்திற்கு என்று பார்த்தால் பெரிய தொகை வரும். அதேமாதிரி வரி ஏய்ப்பவர்கள் 50 ஆயிரம், இலட்சம் என்று வரி ஏய்ப்பு செய்யும்போது அரசுக்கு கோடிக்கணக்கில் நஷ்டம் வருகிறது. விற்பனை வரி போடாமல் சாமான் வாங்கியிருப்பதனால் நஷ்டம் வருகிறது. இதையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். உங்களுக்கு நான் இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு லாரி, அதன்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் 591
திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

எண் டி. என் ஏ. 1783. ஒரு லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களை பில் இல்லாமல் ஏற்றிக்கொண்டு போயிருக்கிறது. ஒரு லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களைப் பிடித்த போது, 15 ஆயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்திருக்கிறோம். பிடிக்கிறபோது ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் 20 மடங்கு அல்லது 15 மடங்கு அவர்களுக்கு வரி போடுகின்ற வாய்ப்புகளை இன்றைய தினம் நாங்கள் உருவாக்கியிருக்கின்றோம்.

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்படும் வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : ஆம்னி பஸ் தினசரி சென்னையிலிருந்து பல ஊர்களுக்குச் சென்று கொண்டு இருக்கிறது. அதை நாங்கள் நிறுத்திப் பார்க்கிறபோது, எவர் சில்வர் பிளேட் போகிறது. எப்பொழுதும் மனிதர்களைத்தான் ஆம்னி பஸ்கள் ஏற்றிச் செல்ல வேண்டுமென்றால், எவர் சில்வர் பிளேட்டுகளை ஏற்றிக்கொண்டு போகிறார்கள். பிடித்து 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரி போட்டிருக்கிறோம். இவற்றுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டு சிலவற்றில் மேல்நாட்டு மதுபான சரக்குகளைக் கூட ஏற்றிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய துறையினர் அவர்களைப் பிடித்துக் காவல் துறையினரிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு லாரி எண் கே. எல் டி. 9079. அது திருச்சியிலே போய்க் கொண்டிருந்தபோது பிடித்திருக்கிறோம். 550 தாயிரத் தகடுகளை அதில் ஏற்றிச் சென்றார்கள். ஒருமுக, வரி வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூறுகிறார்களே, பலமுனை வரி இருக்கும்போதே இப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள், ஒரு முனை வரி என்றால், எப்படியெல்லாம் செய்வார்கள். நாங்கள் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், யாரையும் தண்டனைக்கு உள்ளாக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அல்ல.

[பிற்பகல் 1.30]

இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில், தவறு செய்பவர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் தவறு செய்கிறீர்கள், தவறு செய்யாதீர்கள்” என்று எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் இதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

லாரிகள் மூலமாகப் பல்வேறு பொருள்கள் ஏற்றிச் செல்லப் படுகின்றன. அப்படி ஏற்றிச் செல்லப்படும் பொருள்களுக்குரிய பில்கள் இருப்பதில்லை. அப்படியே பில்கள் இருந்தாலும், லாரியின் அடிப்பாகத்தில் இருக்கும் பொருள் ஒன்றாகவும் மேல் பாகத்தில் வைக்கப்படும் பொருள்கள் வேறாகவும் இருக்கின்றன.

592 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[திரு. எஸ்.டி.சோமசுந்தரம்] [1978 செப்டம்பர் 15]

இப்படி எல்லாம் பொருள்களை எடுத்துச் சென்று, வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் 'மினி பஸ்'களில் சாமான்களை ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். மாண்புமிகு தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும், அமைச்சரவையில் உள்ள மற்ற அமைச்சர்களும் இதைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதைப் போல தவறான முறையில், வரி ஏய்ப்புச் செய்யும் வகையில் லாரிகளில் பொருள்களை ஏற்றிச் செல்லும் போது, அப்படி ஏற்றிச் செல்லும் லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்யும் அதிகாரம் இன்றையதினம் நமது அரசுக்கு இல்லை. அந்த வகையில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தாலும், லாரிச் சொந்தக் காரர்கள் உயர்நீதி மன்றத்திற்கோ அல்லது இந்திய நாட்டு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கோ சென்று இந்தச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது என்று தீர்ப்பு வாங்கி வந்துவிடுகிறார்கள். எனவேதான் இவைகளையெல்லாம் நன்றாக யோசித்து, சரியான சட்டம் கொண்டுவர இருக்கிறோம். இதைச் சொல்லுவதற்கான காரணம் தவறுகள் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்வதுதான்.

லாரியில் பில் இல்லாமல் சாமான் ஏற்றிச் சென்றால் அல்லது போகஸ் பில் வைத்துக்கொண்டு சாமான் ஏற்றிச் சென்று அதன் மூலம் வரி ஏய்ப்புச் செய்ய முயன்றால், அப்படிப்பட்ட லாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் 'பெர்மிட்டுகள்' குறைந்தபட்சம் 'ரிமூவ்' செய்யப்பட வேண்டும், நீக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டம் கொண்டு வருவதைப்பற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே 'மினி பஸ்களில்' சாமான்களைக் கொண்டு சென்று வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள். மினி பஸ்களைப் பொறுத்த வரையில், அவைகளை நிறுத்தி சோதனையிடும் அதிகாரம் எனது துறையினருக்கு இல்லையென்றாலும், அவர்கள் அதிகார வரம்பை மீறி இன்றையதினம் சோதனை செய்து வருகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்பதுதான். இப்படி சோதனை செய்ததன் மூலமாக ஒரு மினி பஸ்ஸில் 550 கிலோ எடையுள்ள தாமிரத்தகடு, வரி செலுத்தாத தகடு ஏற்றப் பட்டிருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

இப்படி லாரிகளிலோ, மினி பஸ்களிலோ வரி ஏய்ப்பு செய்யக் கூடிய வகையில் சாமான்களைக் கொண்டு செல்லும்போது, எங்களுக்கு ஏற்படுகிற கஷ்டம் என்னவென்றால், அவைகளை ஓட்டுகிறவர்களைத்தான் தண்டிக்கிறோம். லாரி சொந்தக்காரர்களைத் தண்டிக்க முடியாது. ஆக இப்படி பில் இல்லாமல் பொருள் கொண்டு செல்லும்போது அல்லது பில் ஒன்றும் சாமான் ஒன்றுமாக இருக்கும்போது, அல்லது போகஸ் பில் வைத்துக் கொண்டு சாமான்களை எடுத்துச் செல்லும்போது, அப்படிப்பட்ட லாரிகளைப் பறிமுதல் செய்ய தற்போது எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால், அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற பெர்மிட்டுகளையாவது நீக்கிவிட இந்த அரசு யோசித்துக்

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் 593
திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

கொண்டிருக்கிறது என்பதை முன்னெச்சரிக்கையாக இந்த
மானிலத்தில் இருக்கிற லாரிச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சொல்லிக்
கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அவ்வாறு தவறான காரியத்திற்காக
லாரிகளை ஓட்டுகிறவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சம் 2 ஆண்டுகளுக்கு
லைசென்சை நிறுத்தி வைப்பதுபற்றியும் யோசித்துக் கொண்டிருக்
கிறோம். இப்படி லாரி ஓட்டுகிறவர்கள் ஏழை எளியவர்களாக
இருக்கிறார்களே, என்ன செய்வது என்று அனுதாபத்தோடு
இந்த அரசு இதை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி
அனுதாபத்தோடு எண்ணிக்கொண்டிருந்தால். கோடிக் கணக்கான
ரூபாய் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வரி நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இது
சரியா, நியாயப்படி இந்த லாரி டிரைவர்களைத் தண்டிப்பது
சரியா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம்
நான் சொல்வதற்குக் காரணம் பல முனை வரி என்பது இல்லா
விட்டால், அரசாங்கத்திற்கு வரி மூலம் வருகிற பணம் வராமல்
போய்விடும். அதனால் ஏழை எளிய மக்களுக்குச் செய்ய
வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்ய முடியாமல் போய்விடும்
என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் பல முனை வரி ஒரு முனை வரி ஆகிய
இரண்டையும்பற்றி இந்த அரசு தீவிரமாக யோசித்துக் கொண்
டிருக்கிறது. இந்தவகையில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை
அரசு தீவிரமாக யோசித்துச் செய்யும் என்பதை மட்டும் இப்போது
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது, ஒரு
கருத்தைச் சொன்னார்கள். தற்போது ஏழை எளியவர்கள்
எல்லாம் உபயோகிக்கும் 'ரெப்ரிஜிரேட்டர்' ஒன்றுக்கு வரி
போட்டுவிட்டீர்களே, என்ன நியாயம் என்று கேட்டார்கள்.
இதில் நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இந்த
வரியை நாங்கள் புதிதாகப் போடவில்லை. இதற்கு 15% வரி
என்பது 1970 முதல் இருக்கிறது. இதோடு நாங்கள் இப்போது
'ஏர் கூலரை'ச் சேர்த்திருக்கிறோம். புதிதாக வரி போடவில்லை.
எனவே குறைபாடுகள் இருந்ததை நீக்கி இருக்கிறோமே தவிர
புதிதாக வரி போடவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : அதையும் எடுக்க வேண்டும் என்பது
தான் என் கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : 1970 ஆம் ஆண்டு
விறுந்தே இருக்கிற வரி அது. நாங்கள் ஒன்றும் புதிதாகப்
போடவில்லை. 9% என்பதை 15% ஆக்கிவிட்டோம் என்றும்
குறிப்பிட்டார்கள். இந்த வரியைப் போடுவதாலேயே அரசாங்க

594 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1978 செப்டம்பர் 15]

கத்திற்கு வருவாய் அதிகம் வந்துவிடும் என்று நினைப்பது சரியல்ல. என்ன என்ன இனங்களின்மீது வரி போட்டால், அதிக வருவாய் வரும், எதன்மீது வரி போட்டால் அந்த வியாபாரம் நசித்துவிடும் என்பதை இந்த அரசு நன்றாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறது. தங்க முட்டையிடும் வறுத்தை, வெட்டிப் பார்த்து உள்ளே இருக்கிற தங்கத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று பேராசைப்படுகிற அரசு அல்ல இது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தங்க முட்டையைப் பெறுவதிலேதான் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு எந்த வரியைப் போட்டாலும், அண்டை மாநிலத்தில் குறைவாக இருக்கிறது, 8 சதவீதம் தான் இருக்கிறது. இங்கே அதிகமாகப் போட்டிருக்கிறீர்களே, இதனால் வியாபாரம் நசித்துவிடுமே என்கிறார்கள். வியாபாரிகள் அந்த மாநிலத்திற்குப் போய்விடுவார்களே என்கிறார்கள். இதையும் இந்த அரசு எண்ணிப் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. இந்த வகையில் தான் ஒரு இனத்தில் நாம் வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். பாலிதீன் பேப்பர் மீதான வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். 15% சதவீதமாக இருந்த வரியை 4 சதவீதமாகக் குறைத்திருக்கிறோம். ஏனென்றால் பக்கத்தில் இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்தில் அதற்கு 5 சதவீதம் தான் வரி. கேரள மாநிலத்தில் 4 சதவீதம் தான் வரி. இதன் காரணமாக நாம் 15 சதவீதம் வரி போட்டால், வியாபாரிகள் வேறு மாநிலத்திற்குப் போய்விடுகிறார்கள், இங்கே வர வேண்டிய வருமானம் போய் விடுகிறது என்ற காரணத்தால், பாலிதீன் மீதான வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். அந்தப் பாலிதீனை உபயோகித்து பாலை வழங்குகிறார்கள். பாலை அந்தப் பையில் போட்டுக் கொடுக்கிறபோது வரி அதிகமாகிறது. பாலை அதிகமாக உபயோகிப்பவர்கள் ஏழை எளியவர்கள்தாம். பால் விலை இப்போதே அதிகமாக இருக்கிறது. அது இன்னும் அதிகமாகும் வகையில் பாலிதீனுக்கு வரி அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்ற கருத்தில் பாலிதீன் மீதான வரியைக் குறைத்திருக்கிறோம். இதனால் இந்த அரசுக்கு ஏற்படுகிற நஷ்டம் எவ்வளவு என்றால், ரூ. 1, 60,000 ஆகும்.

அதைப் போலவே சோடா கிரஷ் விஷயத்திலும் அரசாங்கம் சலுகை அளித்திருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் முதலீடு செய்து இதிலே வியாபாரம் செய்பவர்கள் மொத்தம் 5 பேர்களுக்கு மேலில்லை. மிகக் குறைந்த முதலீடு போட்டு வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள் சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் கூட சாப்பிடுவது “சோடா கிரஷ்” தான். இன்றைய தினம் அவைகளின் மீது போடப்பட்டிருக்கிற வரியை நீக்க வேண்டும் என்ற முறையில் கம்பவுண்டு செய்யும் வசதியைத் தந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் 595
திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட
முன் வடிவு எண் 30/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

‘ஏர் கூலருக்கு’ வரி போட்டுவிட்டதால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் வரப்போகிறதா என்றால், நான் சொல்லப் போகிற தொகையைக் கேட்டால், இதற்கு அரசாங்கம் அதன்மீது வரியே போடாமல் இருந்திருக்கலாமே என்றுதான் நீங்கள் கேட்பீர்கள். ஆண்டொன்றுக்கு இதன்மூலமாக ரூ. 3 லட்சம்தான் வருவாய் வரும். இதைச் சேர்க்காமல் விட்டுவிட்டால் குறைபாடு இருக்கும் என்றுதான் சேர்த்திருக்கிறோமே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. ஆனால் 1970ஆம் ஆண்டிலிருந்தே இந்த வரி இருந்து வருகிறது. புதிதாக இந்த வரியைக் கொண்டு வரவில்லை, எதற்காக இந்த வரியைப் போட்டோம் என்றால், நாட்டு மக்களின் நன்மையை உத்தேசித்துத்தான் இதைச் செய்தோம். நாட்டு மக்களின் நன்மையை நினைத்து எப்போது வேண்டுமானாலும் வரி போடுவதற்கு இந்த அரசு தயங்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே வரியைப் போடுவது மட்டுமல்ல. வரியை வசூலிப்பதில் குறைபாடுகள் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

வரி ஏய்ப்பு செய்பவர்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது. அதற்கு எல்லோரும் ஒத்துழைப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி ஏய்ப்பு என்று சொல்லும்போது, வாங்குகிற தனிப்பட்டவர்களைப் பொறுத்தவரை ஏற்படுகிற நஷ்டம் 10 பைசா அல்லது 20 பைசா தான். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, கோடிக்கணக்கிலே நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்தினுடைய வருவாய் அதிகரிக்க வேண்டும். அதுவும் நியாயமான முறையிலே அதிகரிக்க வேண்டும். ஏழையெளியவர்கள்தான் வரி திணிக்கப் படாமல் யாரும் வரி ஏய்ப்பு செய்யாமல் அரசாங்கத்தினுடைய வருவாய் அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை.

லாரிகள் மூலமாகவும் மினி பஸ்கள் மூலமாகவும் வரி ஏய்ப்பு நடப்பதை இந்த அரசு தடுத்தே தீரும். அது மட்டுமல்ல, ஆகாயவிமானத்தின் மூலமாகக் கூட விலையுயர்ந்த பொருட்களைப் பூக்கூடைகளில் வைத்து மேலே பூக்களைப் போட்டு பூக்கூடை என்று அனுப்பிவிடுகிறார்கள். இதன் மூலம் வரிஏய்ப்பு நடத்துகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதைப் போலவே ரயில் வேக்கள் மூலமாகவும் விலையுயர்ந்த பொருட்களை வேறு பொருட்களின் பெயரிட்டு அனுப்பி வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

(பிற்பகல் 1-40)

இன்று இருக்கின்ற வணிகத் துறை அதிகாரிகளெல்லாம் மிகக் கவனமாக ஒத்துழைப்பதால்தான், இந்த வரி ஏய்ப்பு செய்பவர்கள் எல்லாம் பிடிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த மன்றத்திலே நான் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்

596 தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

[திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்] [1978 செப்டம்பர் 15]

கொண்டு, நான் கொண்டு வந்துள்ள சட்டமுன்வடிவை நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU G. VASANTHA PAI: On a point of clarification, I want to draw the attention of the Hon. Minister to the speech made by my hon. Friend on this side with regard to Inter-State Trade and Commerce. He said that if persons go and purchase the articles in the neighbouring States, to that extent, the revenues of our State will get reduced. Under Article 286 of the Constitution, no law of a State shall impose or authorise the imposition of tax on the sale or purchase where such sale or purchase takes place outside the State. What will happen? The persons will go to the neighbouring State and buy it and bring it here. Because the difference in price will be Rs. 2,000. I can go and purchase it in the neighbouring State. But the Hon. Minister has been referring to cases of evasion of tax. We are not evading the payment of tax and, therefore, we require the Hon. Minister to deal with those persons effectively. But here is a case where a man can legitimately avoid payment of tax by purchasing the article in the neighbouring State, at the expense of the trade and business in this State.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, அதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். முதலிலே பாலிதீன் பேப்பரைப்பற்றிச் சொன்னேன். அண்டை மாநிலங்களிலே எல்லாம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி வரி போடுகிறார்கள் என்று பார்ப்பது முக்கியமல்ல. அவர்கள் எல்லாம் வெளியே போய்விடாமலிருக்க எப்படியெல்லாம் வரிச் சலுகை கொடுத்தால், அவர்கள் வியாபாரம் செய்ய முடியும் என்று பார்த்துத்தான் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும், அண்டை மாநிலங்களைப் பார்த்துத்தான் வரியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று நான் தெரிவிக்க மாட்டேன். அண்டை மாநிலங்களிலே போடுகிறார்களே நம் மாநிலத்தில் போடுவதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகின்றார்களா என்பதை நாம் ஆராயலாம். வரி விதிப்புக் காரணமாக அந்தப் பொருள்களையெல்லாம் அங்கே சென்று வாங்குகின்றார்களா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இதுதான் முடிந்த முடிவு என்பதல்ல. முடிந்த முடிவு என்னவென்றால், ஏழை எளிய மக்கள் கஷ்டப்படக்கூடாது என்பதுதான். வரவு-செலவுத் திட்டம் வர இன்னும் ஓரிரு மாதந்தானே இருக்கிறது என்றால் அந்த ஓரிரு மாதத்திலேயே எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் மாற்றுவதற்கு இந்த அரசு யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம் மாநிலத்திற்கு

தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு, பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன் வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண் 30/1978)

1978 செப்டம்பர் 15] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

வருகின்ற வருமானம் குறையும் என்றால், அதைப்பற்றி நமது அரசாங்கம் நிச்சயமாகக் கவனிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த அரசு மட்டுமல்ல, எந்த அரசாலும், வருகின்ற வருமானத்தை விட்டுக்கொடுக்காது என்று சொல்லி, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த முன்வடிவை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை :

“சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பொது விற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/1978) பரிந்துரை செய்வதற்காக ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படவேண்டும்.”

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

சட்ட முன்வடிவு, பரிந்துரை செய்வதற்காக, ஆய்விற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பரிந்துரை ஏதுமில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978-ஆம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/1978) திருப்பியனுப்பப்படவேண்டும்” என்று முன் மொழிகின்றேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவை முன் உள்ள பிரச்சினை : “சட்ட மன்றப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ்நாடு 1978 ஆம் ஆண்டு பொதுவிற்பனை வரி (இரண்டாம் திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 30/1978) திருப்பியனுப்பப்படவேண்டும்.

தீர்மானம், அவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை காலவரையறையின்றி ஒத்திவைக்கப்படுகிறது.

பின்னர், அவை காலவரையறையின்றி ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-45)